

de hac de re insignem locum, Eph. 2. 11. 12. 13. 14. 15. 16. &c. atque hoc ipsum miraculoso illo facto testatum fecit Deus, dum Christo in cruce moriente, ac spiritū emittente velū in templo scissum, sanctumq; sanctorum omnib. reiectum & patefactum est, Marc. 15. 38. Et hæc de prima propositione dicta sufficiant.

DE II.

Videamus iam porro, quomodo hanc mortē crucis Christi, ne eam cū gentib. vt stultitiā reiiciamus, vel cum Iudæis pro abominatione habeamus, sed vt pro Dei summa potentia & sapientia eam agnoscamus: Videamus, inquam, quomodo in certiore fidei nostræ confirmationem, pleniorē doctrinam & solidiorē consolationem applicare eam debeamus.

Non mirum vero est Iudæos, & gentes, hanc crucis mortem in se simpliciter, & extra scripturam intuentes, eius dedecore, & ignominia, qua vtique plena est, offendi. Nos verò cum ex Scriptura, & diuinis oraculis eam intueamur, non modò nullam offensionis, seu scandali, sed summam consolationis, gloriationis & gaudii causam in eadem reperimus, statuentes cum Paulo, in nulla re nobis tam confidendum, gloriandum, & exultandum, quam in hac morte crucis Christi. Gal. 6.

Quod (enim) in vera fide nos confirmat, id non vili pendendum, multò minus vero pro stultitia, aut dedecore habendum, sed summo potius studio tenendum, & credendum est.

Atqui totus crucifixionis Christi actus, ipsaque in cruce licet ignominiosa mors, in fide vera, quod nimirū Iesus ille crucifixus, sit Christus, id est promissus Messias, seu mundi Seruator, multis argumentis solide nos confirmat.

Ergo crucifixio Christi non dedecorat, vel Christianos, vel fidē eorum, sed vel maximè honorat eos, & summo propterea studio ab eis tenenda, credenda, & prædicanda est.

Assumptionis probationes varias ipsa crucifixionis historia, si ad Prophetarū vaticinia eam referamus, nobis subministrat, nos præcipuas tantum breuib. notis hîc perstringemus.